

FRidleuus filius fuit Dani & nepos Frothonis Danorum regum. Hic cognomento celer dictus, Anno mundi termillesimo octingentesimo quinquagesimo regnum suscepit, & magna dexteritate gubernauit. Eo regnante Huyruillus Hollandiæ princeps, qui Noruegiam uicerat, ex inopinato Danos bello petijt. Huic cū Fridleuus fortiter occurreret, tāta militum fortitudine concursus est, ut per paucis periculum fuga uitantibus, ambæ penitus acies cōsumerentur, ita ut dubio Marte pugna dirēpta fuerit. Altera luce Fridleuus cum quatuor hostium ducibus solus decernere statuit, ne laceræ copiarum reliquæ denuò discrimen subire cogerentur. Huic enim præter insitam animo fortitudinem etiam contemprix ferri, tunica fiduciam ministrabat. Nec rem fortius quàm prosperius executus, Huyruillum, Bugonem, & Fanningum oppressit: Gunholmum autem hostile ferrum carminibus obtundere solitum, crebro capuli ictu exanimauit. Idem cum Dufflynum Hyberniciæ oppidum obsideret, murorumq; firmitate locum expugnare non posset, hirundinum alis inclusum fungis ignem affigi præcepit. quibus propria nidificatione receptis, subito flammis tecta luxerunt. quas oppidanis restinguere concurrentibus, maioremq; sopiendi ignis, quàm cauendi hostis curam præstantibus Dufflyno potitur. Posthæc apud Britanniam amissis bello militibus, cum difficile ad littus reditum habiturus uideretur, interfectorum cadaueribus erectis & in acie collocatis, ita pristinum multitudinis habitum repræsentabat, ut nihil ex eius specie tanto uulnere detractum uideretur. quo facto hosti non solum conferendæ manus fiduciam abstulit, sed etiam carpendæ fugæ desiderium inculsit. His rebus confectis Danos magna pace rexit, & tandē moriens filiū Frothonē regē constituit. Sax. Gra. lib. 4. Verum Ioan. Magnus Lindormū regem Sueonum pro more extollens, huius Fridleui laudem obscurare conatus lib. 4. c. 13.